

The Torah that is YOU
The Ten Principles of the Baal Shem Tov (8)

ח. כל האדם בפני עצמו הוא תורה שלימה רוחנית, אך אם הולך בדרך
ה' נתלבשה בו כפי מדרגתו.

1) סוף תפלת שמונה עשרה

יהי רצון מלפניך, ד' אלקינו ואלקי אבותינו, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקָנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנֵי קַדְמֹנִיּוֹת. וְעֲרֹבָה לִיהוָה מִנַּחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנֵי קַדְמֹנִיּוֹת. (מלאכי ג, ד)

2) פרקי אבות – פרק ה, משנה ב

יהודה בן תימא אומר: הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגבור כארי... יהי רצון מלפניך ה'
אלקינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

3) מגלה עמוקות – אופן קפו (ר' נתן שפירא מקראקא זי"ע)¹ [1585-1633]
ישראל נוטריקון יש ששים רבוא אותיות לתורה

4) שמות – פרק יב, פסוק לו

ויסעו בני ישראל מרעמסס ספתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף:

5) מסכת ברכות דף נח.

ואמר רב המנונא: הוואה אוכלוסי ישראל, אומר: "ברוך... חכם הרזים".

6) רש"י (שם)

אוכלוסי – חיל גדול של ששים רבוא:

7) שמות (יתרו) - פרק כ, פסוק טו

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים, ואת קול השפר ואת הקר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו
מרחק.

8) ערוגת הבושם – פרשת יתרו (ר' משה גרינוואלד זי"ע)

"וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק" והנה בשעת מתן תורה נפתחו השמים וראו התורה כתובה
באש שחורה ע"ג אש לבנה, וכל אחד ואחד הכיר שורש נשמתו² ושורש נשמתו של חברו
באיזה אות הוא מרומז ומכוון, וכיון שהן הן היו מרכבה לאותיות התורה, התיצבו למטה יחדיו
שיהא מכוונים ממש כפי מה שנצטרפו האותיות למעלה. למשל מי שהכיר ששורש נשמתו הוא
באות ב' של בראשית, וכמו כן נמי מי הוא הא' של בראשית וכו' ע"כ קירב עצמו ועמד אצל
חבירו ששורשו הוא אות שבתורה הסמוך לו, באופן שעמדו ישראל למטה כפי האותיות
שבתורה שלמעלה. וה"ד "וכל העם רואים את הקולת וגוי וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק"
דהיינו שעד הנה לא היו עומדים עד"ז, אבל כיון שהאותיות שבתורה נצטרפו באופן זה, גם הם
ראו "ויגעו ויעמדו מרחק" כפי המכוון לתורה שלמעלה והבן.

¹ וכן בשל"ה הקדוש – פרשת תולדות (תורה אור, אות ב)
² עיין בספר בהיות הבוקר, אות שכו (ר' שאול בראך זצ"ל)

9) בוצינא דנהורא – פרשת ויקהל (ר' ברוך ממעזיביו זי"ע)

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם: אלה הדברים אשר צוה ד"י. כי יש ס' רבוא אותיות לתורה. ויש ס' רבוא נפשות ישראל. וכל אחד מישראל נפשו אחוזה באות אחת בהתורה. והכללותיהם הם שלימות התורה. וזהו ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. והיו ס' רבוא נפשות ביחד. ויאמר אליהם: אלה הדברים אשר צוה ד"י. פי' כללות נפשות ישראל הוא הדבר בעצמו אשר צוה ד', שהמה בעצמם הוא שלימות התורה.³

10) שפת אמת – פרשת נשא, שנת תרנ"ה⁴

...וכתיב "תורת ה' תמימה" (תהלים יט, ח). פירוש תמימה שלימות. שיש בכל אות הכל. ולכן אין מוקדם ומאוחר בתורה כי הוא אחדות באלקי אחד...

11) ויקרא (שמיני) - פרק י, פסוק טז

וְאֵת שְׁעֵיר הַחֲטָאִת, דָּרַשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שָׂרָף וַיִּקְצָף עַל אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן, הַנוֹתְרִים לְאֹמֶר.

12) מגלה עמוקות – אופן ט (ר' נתן שפירא מקראקא זי"ע) [1585-1633]

"שרף" בסוד ששים רבוא פרצופים יש בעולם, כנגד ששים רבוא אותיות התורה, וכן יש לכל אות בתורה גם כן ששים רבוא פרצופים ששים רבוא פשטים, מזה הטעם קיימא לן כרב אשי במנחות בפרק הקומץ (דף ל). שצריך לכתוב "לעיני כל ישראל" בספר תורה באמצע השיטה דווקא, להודיע שסוף התורה אין לחקור, לכן היא באמצע השורה להורות לנו שלא בא עד תכלית וסופה של תורה.

13) מדבר קדמות - מערכת ת, אות יא (חיד"א) [1724-1806]

תורה. דע שבתורה יש ששים רבוא פירושים כפי הפשט, כנגדם יש ששים רבוא באגדה, וכמו כן ששים רבוא בקבלה, וכיוצא בזה בכל חלקי התורה, ואין לך נשמה שאינה כלולה מכלם...

14) בראשית (לך לך) – פרק יג, פסוק י

וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו, וַיִּרְא אֶת כָּל כְּפַר הַיַּרְדֵּן, כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת ד' אֶת סֹדֶם וְאֶת עֲמֹרָה, כִּגְן ד' פְּאָרֶץ מְצָרִים בְּאֶבֶה צַעַר.

15) אמת ליעקב – פרשת לך לך, פרק יג, פסוק י⁵

"כִּגְן ד' פְּאָרֶץ מְצָרִים בְּאֶבֶה צַעַר". פירש"י וז"ל: ומדרש אגדה דורשה לגנאי על שהיו שטופי זמה בחר לו לוט בשכונתם עכ"ל, והנה היא סוגיא בהוריות [דף י"ע"ב], ועיי"ש. לכאורה תמוה, מה ראו חז"ל לגבב על לוט דברים שלא נאמרו עליו, והלא המקרא מפרש שמפני המשקה של הככר בחר לו לוט בככר הירדן? והנ"ל בביאור הענין, והוא גם השקפה כללית לכמה פרשיות בתורה, כי כמו שיש בתורה פרד"ס [פשט, רמז, דרוש וסוד], כמו כן יש באדם פרד"ס בתור מליצה, והיינו שנמצאים באדם כוחות כהים שהם פועלים הרבה בהנהגת האדם אף על פי שאין האדם מרגישם עדיין, והם בבחינת הכליות או הלב, כלומר כשהמחשבה נגמרת כבר בשכל האנושי היא כמין ממש וזו היא הפשטות, ואח"כ נמצאים באדם יצירות של מחשבות שלא נתגשמו עדיין והן הן עדיין בבחינת הכליות, היינו המחשבה בכח ולא בפועל, והיא היא צורת המעשה של האדם.

³ וכ"כ מצאתי בספר כל הכתוב לחיים [אמרות טהורות, הדרכות וכו'] מר' חיים הלברשטאם מצאנו זי"ע], עמ' קנ

⁴ וע"ע בשפת אמת לחנוכה (תרנ"ז) ושבועות (תרנ"ו)

⁵ וע"ע באמת ליעקב פרשת ויגש מד"יה, ובפרשת בהעלותך יא:ה

16) דברים (וילך) – פרק לא, פסוק יט
וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂמִימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

17) רמב"ם - הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה פרק ז, הלכה א
 מצות עשה על כל איש ואיש מישראל לכתוב ספר תורה לעצמו שנאמר "ויעתה כתבו לכם את השירה", כלומר כתבו לכם תורה שיש בה שירה זו לפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות...

18) העמק דבר [הקדמה] – קדמת העמק, אות ג (ר' נפתלי צבי יהודה ברלין זצ"ל) [1816-1893]
 ג. והנה בנדרים (לח,א) העלו בפירוש המקרא "כתבו לכם את השירה" (דברים לא,יט) שהוא כל התורה, והביאו ראיה מסיפיה דקרא "למען תהיה לי השירה הזאת לעד" [ואופן הוכחה זו מבואר במקומו של אותו מקרא]. הא מיהא יש להבין היאך נקראת כל התורה "שירה", והרי לא נכתבה בלשון של שירה. אלא על כרחך יש בה טבע (השיר) וסגולת השירה, שהוא¹³ דבור בלשון מליצה.
 דידוע לכל מבין עם תלמוד המשונה המליצה¹⁴ מספור פרוזי¹⁵ בשני ענינים – כמבצע ובסגולה:

19) ספר החסידות מתורת בעלז – ערך "לימוד זכות", עמ' פג
 אמר כ"ק מרן מהר"א ז"ל שכ"ק מרן מהר"י ז"ל אהב את דרך הפלפול בלמוד התורה, כי לפעמים צריך ללמד זכות על יהודי ואי אפשר לעשות זאת אלא ע"י הפלפול.

20) אמונת עתיד – פרשת ויחי, עמ' קעא (ר' משה וואלפסאן שליט"א)
 כל דור יש לו אותיותיו בספר תורה. בעקבתא דמשיחא, אז נשמות הדורות מושרשים באותיות של ויחי יעקב, דור של פרשה סתומה. דור של מן המצר.

21) אמונת עתיד – פורים, עמ' רפט (ר' משה וואלפסאן שליט"א)
 ויתכן לומר שאותן נשמות הפחותות שבכל דור שהענן פולטן, וכן הדור של עקבתא דמשיחא, הם אחוזים באותם שמונה פסוקים שבסוף התורה מן "וימת שם משה". ובמס' ב"ב (דף טו.) יש פלוגתא, לחד מ"ד משה כתב הפסוקים האלה בדמע ולחד מ"ד יהושע כתבן. וי"ל על דרך המליצה, שאלה הנשמות הם של אחרית הימים ובם נתקיים והסתרת פני מהם והי' לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות וגו', ודור של אחרית הימים מצא מקומו באחרית התורה, ופרשת חיייהם המרים כתובים בדמעות על ספר דברי הימים לבית ישראל, ולכן בדמע כתובים בתורה ששם הכל ע"פ האמת. יחמול ד' על שארית ישראל ולא נוסף עוד לדאבה. ולאידך מ"ד, לא כתבם משה כי משה כתב אותיות התורה של מחנה ישראל התלויים בנשמתו, אבל באתגליא נפסק החבל באלה שפלטן הענן והם מחוץ למחנה.

22) תפארת שלמה - פרשת בשלח (רבי שלמה הכהן רבינוביץ מראדמסק זי"ע) [1801-1866]
 "כְּתָב זֹאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר גו' כִּי מָחָה אֶמְחֶה אֶת זְכָר עַמְלֶק וְגו'" (שמות יז, יד). הנראה לרמוז בזה עפ"י מ"ש זה ספר תולדות אדם. ר"ל כי תולדות האדם הוא כמו ספר. וזהו הספר דברי הימים אשר נקראים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהאדם צריך לעיין בכל דרכיו ותולדות ימי חייו לבל ימצא בהם שום שמץ פסול שיעלו כולם לנכון בתשובה ומעש"ט. וז"ש חכז"ל ברמז

המשהה ספר שאינו מוגה בתוך ביתו עובר משום אַל תִּשְׁכַּח בְּאֶהָלֶיךָ עֹלָה (איוב יא, יד). ספר שאינו מוגה הוא האדם בעצמו כי כן הוא על לימוד התורה צריך האדם להתעורר בתשובה ע"י חטאיו שעשה כל הימים כמ"ש בזוהר הקדוש ע"פ או הודע אליו חטאתו מאן דקאים בלילה למלעי באורייתא אורייתא קא מודעת ליה חוביה כו' והוא לא אנשי ליה ותב בתיובתא קמי מאריה כו' ע"ש. וז"פ המשהה ספר שאינו מוגה שהאדם אינו מגיה את עצמו על כל דרכיו לשוב בתשובה עובר על כל תשכן באהלך עולה וע"ז כתיב והגית בו יומם ולילה שצריך להגיה בעצמו תמיד ופסול הנמצא בסוף הספר נפסל ג"כ כל הספר כן הוא ג"כ ספר תולדות האדם. אשרי זקנותינו שלא ביישה את ילדותינו. וז"ש אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה ר"ל כאשר האדם אומר ועושה עם הספר שלו שיהיה כשר ישיב מחשבתו הרעה הש"י יעזור לו ג"כ לבטל כל המחשבות רעות. וז"ש כתוב זא"ת זכרון הוא רמוז זו"נ בספר הוא הספר תולדות שלך ע"כ מחה אמחה את זכר עמלק מה שהוא מזכירך במחשבות זרות כנ"ל: